

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)

den 9 mars 2023*

”Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Europeiskt arvsintyg – Förordning (EU) nr 650/2012 – Artikel 1.2 led 1 – Tillämpningsområde – Artikel 68 –

Det europeiska arvsintygets innehåll – Artikel 69.5 – Det europeiska arvsintygets rättsverkningar – Ärvd fast egendom som är belägen i en annan medlemsstat än den där arvet ägde rum – Inskrivning av nämnda fasta egendom i den medlemsstats fastighetsregister – Rättsliga krav avseende inskrivningen i fastighetsregistret i nämnda medlemsstats rättsordning – Genomförandeförordning (EU) nr 1329/2014 – Användning av formulär V i bilaga 5 till denna förordning är obligatorisk”

I mål C-354/21,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Lietuvos vyriausioji administracinis teismas (Högsta förvaltningsdomstolen i Litauen) genom beslut av den 2 juni 2021, som inkom till domstolen den 4 juni 2021, i målet

R. J.R.

mot

Registru centras VĮ,

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen),

sammansatt av avdelningsordföranden E. Regan samt domarna D. Gratsias, M. Ilešič (referent), I. Jarukaitis och Z. Csehi,

generaladvokat: M. Szpunar,

justitiesekreterare: handläggaren M. Siekierzyńska,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 4 maj 2022,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Litauens regering, genom K. Dieninis och V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: litauiska.

- Tjeckiens regering, genom M. Smolek och J. Vlácil, båda i egenskap av ombud,
- Tysklands regering, genom J. Möller, U. Bartl, M. Hellmann, R. Kanitz, P.-L. Krüger och U. Kühne, samtliga i egenskap av ombud,
- Spaniens regering, genom I. Herranz Elizalde, i egenskap av ombud,
- Frankrikes regering, genom A. Daniel och A.-C. Drouant, båda i egenskap av ombud,
- Ungerns regering, genom Z. Biró-Tóth och M.Z. Fehér, båda i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom S.L. Kalėda och W. Wils, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 14 juli 2022 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,
följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 1.2 led 1 samt artikel 69.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg (EUT L 201, 2012, s. 107).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan R.J.R. och Registrų centras VĮ (Registermyndigheten, Litauen) angående inskrivning i fastighetsregistret av en äganderätt till ärvd fast egendom belägen i Litauen som R.J. R. är arvinge till.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

Förordning nr 650/2012

- 3 Skälen 7, 8, 18, 67 och 71 i förordning nr 650/2012 har följande lydelse:
 - ”(7) En välfungerande inre marknad bör underlättas genom att man undanröjer hindren för fri rörlighet för de personer som för närvarande har svårt att hävda sina rättigheter vid arv med gränsöverskridande verkan. I det europeiska området för rättvisa bör medborgarna kunna utforma sina arvsrättsliga förhållanden i förväg. Det är också viktigt att på ett effektivt sätt skydda rättigheterna för arvingar, testamentstagare, övriga till den avlidne närstående personer och borgenärer.

- (8) För att uppnå dessa mål bör denna förordning sammanföra bestämmelserna om behörighet, tillämplig lag och erkännande eller, i tillämpliga fall, godkännande, verkställbarhet och verkställighet av domar, officiella handlingar och förlikningar inför domstol samt om inrättande av ett europeiskt arvsintyg.

...

- (18) De krav som ställs vid registrering i ett register av en rättighet i fast eller lös egendom bör undantas från denna förordnings tillämpningsområde. Det bör därför vara lagen i den medlemsstat där registret förs (för fast egendom lagen där egendomen är belägen (*lex rei sitae*)) som avgör de rättsliga villkoren och förfarandet för registreringen och vilka myndigheter, såsom myndigheter med ansvar för fastighetsregister eller notarier, som ansvarar för att kontrollera att alla krav har uppfyllts och att de handlingar som uppvisats är tillräckliga eller innehåller de uppgifter som krävs. Myndigheterna får särskilt kontrollera att den avlidnes rätt till den arvsegendom som anges i den handling som uppvisas för registrering är en rättighet som har registrerats i registret eller som på annat sätt bevisas i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där registret förs. För att undvika duplicering av handlingar bör registeransvariga myndigheter godkänna handlingar som har upprättats av behöriga myndigheter i en annan medlemsstat och vilkas rörlighet föreskrivs i denna förordning. I synnerhet bör det europeiska arvsintyg som utfärdas enligt denna förordning utgöra en giltig handling för registrering av arvsegendomen i ett register i en medlemsstat. Detta bör dock inte innebära att de myndigheter som är involverade i registreringen inte kan uppmana den person som ansöker om registrering att lämna sådana ytterligare uppgifter eller handlingar som krävs enligt lagen i den medlemsstat där registret förs, till exempel information eller handlingar gällande betalning av skatt. Den behöriga myndigheten får meddela den person som ansöker om registrering hur den information eller de handlingar som saknas kan lämnas.

...

- (67) Ett snabbt, smidig[t] och effektivt avgörande vid ett arvsärende med gränsöverskridande verkan inom unionen innebär att arvingarna, testamentstagarna, testamentsexekutorerna eller boutredningsmännen lätt bör kunna bevisa sin ställning och/eller sina rättigheter och befogenheter i en annan medlemsstat, t.ex. i den medlemsstat där kvarlåtenskapen är belägen. För att de ska kunna göra detta bör man i denna förordning föreskriva inrättandet av ett enhetligt intyg, det europeiska arvsintyget (nedan kallat arvsintyget), som ska utfärdas för användning i en annan medlemsstat. Med hänsyn till subsidiaritetsprincipen bör arvsintyget inte ersätta nationella dokument som eventuellt finns för liknande ändamål i medlemsstaterna.

...

- (71) Arvsintyget bör ha samma verkan i samtliga medlemsstater. Det bör inte vara en exekutionstitel i sig men bör ha bevisvärde och bör förutsättas på korrekt sätt ange vad som har fastställts enligt den lag som är tillämplig på arvet eller enligt annan lag som är tillämplig på specifika delar, såsom den materiella giltigheten för förordnanden om kvarlåtenskap. Arvsintygets bevisvärde bör inte utvidgas till uppgifter som inte omfattas av denna förordning, till exempel frågan om anknytning eller frågan om huruvida en viss tillgång tillhörde den avlidne. ...”

- 4 I artikel 1 i förordningen, vilken har rubriken "Tillämpningsområde", föreskrivs följande:
- "1. Denna förordning är tillämplig på arv efter avliden. Den ska inte tillämpas på skattefrågor, tullfrågor eller förvaltningsrättsliga frågor.
2. Denna förordning är inte tillämplig på
- ...
- k) frågor som rör karaktären hos sakrätter, och
- l) registrering i ett register av rättigheter i fast eller lös egendom, inbegripet de rättsliga krav som ställs vid en sådan registrering, och verkningarna av en registrering eller utebliven registrering av sådana rättigheter i ett register."
- 5 Kapitel VI, med rubriken "Europeiskt arvsintyg", i förordningen innehåller artiklarna 62–73.
- 6 Artikel 62, med rubriken "Inrättande av ett europeiskt arvsintyg", i förordningen har följande lydelse:
- "1. Genom denna förordning inrättas ett europeiskt arvsintyg (nedan kallat arvsintyget) som ska utfärdas för användning i en annan medlemsstat och ha de verkningar som förtecknas i artikel 69.
2. Det ska inte vara obligatoriskt att använda ett arvsintyg.
3. Arvsintyget ska inte ersätta nationella dokument som används för liknande ändamål i medlemsstaterna. När det har utfärdats för användning i en annan medlemsstat ska arvsintyget emellertid även ha de verkningar som förtecknas i artikel 69 i den medlemsstat vars myndigheter utfärdade det i enlighet med detta kapitel."
- 7 Artikel 63, med rubriken "Arvsintygets syfte", i förordning nr 650/2012 har följande lydelse:
- "1. Arvsintyget ska användas av arvingar ... som i en annan medlemsstat behöver åberopa sin ställning eller utöva sina rättigheter som arvingar...
2. Arvsintyget får i synnerhet användas för att visa en eller flera av följande omständigheter:
- a) Ställningen och/eller rättigheterna för varje arvinge eller i förekommande fall varje testamentstagare som anges i arvsintyget liksom deras respektive arvslott.
- b) Tilldelning av en specifik tillgång eller specifika tillgångar som ingår i kvarlåtenskapen till arvinge eller i förekommande fall testamentstagare som anges i arvsintyget.
- ..."
- 8 Artikel 67 i nämnda förordning har rubriken "Utfärdande av arvsintyg". I punkt 1 i den artikeln föreskrivs följande:
- "Den utfärdande myndigheten ska utan dröjsmål utfärda arvsintyget i enlighet med förfarandet i detta kapitel när de uppgifter som ska styrkas har fastställts enligt den lag som är tillämplig på arvet eller

enligt annan lag som är tillämplig på vissa delar av det. Den ska använda det formulär som utarbetats i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 81.2.”

- 9 I artikel 68, med rubriken ”Arvsintygets innehåll”, i förordningen föreskrivs följande:

”Arvsintyget ska innehålla följande information i den utsträckning som behövs för det ändamål som arvsintyget utfärdas för:

...

- 1) Uppgift om varje arvinges arvslott och i förekommande fall en förteckning över rättigheterna och/eller tillgångarna för varje arvinge.

...”

- 10 I artikel 69, med rubriken ”Arvsintygets rättsverkningar”, i förordning nr 650/2012 föreskrivs följande:

”1. Arvsintyget ska ha rättsverkningar i alla medlemsstater utan att det krävs något särskilt förfarande.

2. Det ska antas att arvsintyget på ett korrekt sätt visar omständigheter som har fastställts enligt den lag som är tillämplig på arvet eller enligt annan lag som är tillämplig på vissa delar av det. Den person som i arvsintyget anges som arvinge ... ska antas ha den ställning som anges i arvsintyget och/eller vara innehavare av de rättigheter eller befogenheter som anges i arvsintyget utan några andra villkor för och/eller inskränkningar i dessa rättigheter eller befogenheter än de som anges i arvsintyget.

...

5. Arvsintyget ska utgöra en giltig handling för registrering av arvsegendomen, i det relevanta registret i en medlemsstat utan att det påverkar tillämpningen av artikel 1.2 k och 1.2 l.”

Genomförandeförordning (EU) nr 1329/2014

- 11 I artikel 1.5 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1329/2014 av den 9 december 2014 om införande av de formulär som avses i förordning nr 650/2012 (EUT L 359, 2014, s. 30) föreskrivs följande:

”Det formulär som ska användas för att utfärda ett europeiskt arvsintyg i enlighet med artikel 67.1 i förordning ... nr 650/2012 ska utformas på det sätt som anges i bilaga 5, formulär V.”

- 12 I detta formulär V, som återfinns i bilaga 5 till genomförandeförordningen, anges de bilagor som får ingå i det europeiska arvsintyget. Bland dessa bilagor återfinns bilaga IV, med rubriken ”Ställning och rättigheter för varje arvtagare”.

- 13 I punkt 9 i denna bilaga IV anges följande: ”Tillgång(ar) som tilldelats arvtagaren som omfattas av intyget (ange tillgång(ar) och alla relevanta identifikationsuppgifter)”.

Litauisk rätt

- 14 I Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto registro įstatymas Nr. I-1539 (Republiken Litauens fastighetsregisterlag nr I-1539) av den 24 september 1996 (Žin., 1996, nr 100–2261), i dess lydelse enligt lag nr XII-1833 av den 23 juni 2015 (nedan kallad fastighetsregisterlagen), föreskrivs i artikel 5.2 att det organ som ansvarar för fastighetsregistret, i enlighet med denna lag, är ansvarigt för att de uppgifter som samlats i nämnda register är korrekta och skyddade. Enligt denna bestämmelse ska detta organ endast ansvara för överensstämmelsen mellan de uppgifter som har införts i fastighetsregistret och de handlingar som ligger till grund för införandet av dessa uppgifter i samma register.
- 15 I artikel 22 i nämnda lag regleras de rättsliga grunderna för inskrivning i fastighetsregistret av äganderätt till fast egendom, inteckningar av sådana rättigheter och rättsliga omständigheter. I denna bestämmelse återfinns en förteckning över handlingar som styrker uppkomsten av sakrätter i fast egendom eller rättsliga omständigheter, på grundval av vilka dessa rättigheter, inteckningar som påverkar dessa rättigheter eller rättsliga omständigheter skrivs in i fastighetsregistret. Där anges bland annat myndighetsbeslut, domar och beslut från domstol och arvsintyg.
- 16 I artikel 23 i nämnda lag fastställs villkoren för ingivande av ansökningar om inskrivning i fastighetsregistret av äganderätt till fast egendom, inteckningar som påverkar sådana rättigheter och rättsliga omständigheter. I artikel 23.2 föreskrivs att ansökan ska åtföljas av handlingar som styrker uppkomsten av sakrätter, eventuella inteckningar som påverkar de rättigheterna eller den rättsliga omständighet som ansökan om inskrivning avser. I artikel 23.3 föreskrivs att de handlingar på grundval av vilka rättigheter till fast egendom styrks, uppkommer, upphör, överläts eller intecknas, inteckningar som påverkar sådana rättigheter och rättsliga omständigheter måste uppfylla lagstadgade krav och innehålla de uppgifter som krävs för inskrivning i fastighetsregistret. I artikel 23.4 i samma lag föreskrivs att de handlingar som ligger till grund för inskrivningen i fastighetsregistret ska vara läsbara och innehålla fullständigt förnamn, efternamn, officiella namn, adresser, identifieringsnummer för de personer som berörs av inskrivningen samt det unika nummer på den fasta egendom som avses, vilket tilldelas enligt Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto kadastru nuostatai (Republiken Litauens regler för fastighetsregistret).
- 17 Enligt artikel 29 i fastighetsregisterlagen ska det organ som ansvarar för fastighetsregistret avstå från att i registret skriva in äganderätt till fast egendom, inteckningar som påverkar sådana rättigheter och rättsliga omständigheter, om det vid prövningen av ansökan om inskrivning fastställs att den handling som ingetts till stöd för denna ansökan inte uppfyller kraven i den lagen, eller att ansökan eller den handling som ingetts till det organet inte innehåller de uppgifter som anges i Nekilnojamojo turto registro nuostatai (reglerna för fastighetsregistret) vilka krävs för att identifiera den fasta egendomen eller de personer som förvärvar rättigheterna till denna.
- 18 I reglerna för fastighetsregistret, som antagits av Lietuvos Respublikos vyriausybės nutarimas Nr. 379 "Dėl Nekilnojamojo turto registro nuostatų patvirtinimo" (Republiken Litauens regerings regeringsdekret nr 379 om godkännande av förordningen om fastighetsregistret), av den 23 april 2014 (TAR, 2014, nr 2014–4930), anges det i punkt 14.2.2 att uppgifter för identifiering av fastigheten är fastighetsområde, jordlott, jordlottens fastighetsbeteckning, det unika numret (identifieringsnumret) för jordlotten, det unika numret (identifieringsnumret) för byggnaden, det unika numret (identifieringsnumret) för lägenheten eller lokalen.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

- 19 Klaganden i det nationella målet, R.J.R., är bosatt i Tyskland.
- 20 Den 6 december 2015 avled R.J.R:s mor (nedan kallad den avlidna), som vid den tidpunkten också var bosatt i Tyskland. R.J.R., som är ensam arvinge, godtog utan förbehåll arvet efter den avlidna i Tyskland. R.J.R. ansökte om ett europeiskt arvsintyg vid behörig tysk domstol, eftersom arvet omfattade inte bara tillgångar i Tyskland utan även tillgångar i Litauen.
- 21 Den 24 september 2018 utfärdade Amtsgericht Bad Urach (Distriktsdomstolen i Bad Urach, Tyskland) dels arvsintyg nr 1 VI 174/18 till klaganden, i vilket det angavs att G.R., som hade avlidit den 10 maj 2014, hade lämnat sin kvarlåtenskap till den avlidna, dennes enda arvinge, dels ett europeiskt arvsintyg nr 1 VI 175/18, i vilket det angavs att den avlidna hade överlåtit kvarlåtenskapen till klaganden i det nationella målet, som var hennes enda arvinge och som godtog arvet utan förbehåll.
- 22 Den 15 mars 2019 lämnade klaganden i det nationella målet in en ansökan till registermyndigheten, som var det statliga organ som bland annat ansvarade för fastighetsboken och fastighetsregistret i Litauen för inskrivning av dennes äganderätt till den fasta egendom som hade tillhört den avlidna i Litauen. Till stöd för sin ansökan ingav klaganden det arvsintyg och det europeiska arvsintyg som nämns i föregående punkt.
- 23 Den 20 mars 2019 avslog Tauragė-enheten vid fastighetsavdelningen vid registermyndigheten, klagandens ansökan, med motiveringen att det europeiska arvsintyg som ingetts inte innehöll de uppgifter vilka enligt fastighetsregisterlagen krävdes för att identifiera fast egendom, då den egendom som klaganden ärvt inte angavs i intyget.
- 24 Klaganden i det nationella målet begärde omprövning av detta avslagsbeslut vid nämnden för avgörande av tvister vid registermyndighetens centrala inskrivningsenhet, som genom beslut av den 9 maj 2019 fastställde avslagsbeslutet.
- 25 Klaganden överklagade dessa beslut till Regionų apygardos administracinio teismo Klaipėdos rūmai (Regionala förvaltningsdomstolen i Klaipėda, Litauen), som ogillade överklagandet genom avgörande av den 30 december 2019.
- 26 Klaganden överklagade detta avgörande till Lietuvos vyriausiosios administracinės teismas (Högsta förvaltningsdomstolen, Litauen), det vill säga den hänskjutande domstolen. Den hänskjutande domstolen anser att det nationella målet ger upphov till frågor om tolkningen av förordning nr 650/2012.
- 27 Den hänskjutande domstolen har påpekat att enligt artikel 69.5 i förordning nr 650/2012 ska det europeiska arvsintyget utgöra en giltig handling för registrering av arvsegendomen i det relevanta registret i en medlemsstat, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 1.2 leden k och l i förordningen, det vill säga att intyget saknar betydelse för tillämpningen av artikel 1.2 led l i denna förordning. Samma domstol anser att sistnämnda bestämmelse, enligt vilken nämnda förordning inte är tillämplig på registrering i ett register av rättigheter i fast eller lös egendom, innebär att erhållandet av ett europeiskt arvsintyg inte i sig medför att de villkor för inskrivning i fastighetsregistret som föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat där egendomen är belägen inte är tillämpliga.

- 28 Den hänskjutande domstolen har understrukt att de handlingar som i Litauen kan utgöra grund för inskrivning i fastighetsregistret av äganderätt till fast egendom räknas upp i artikel 22 i fastighetsregisterlagen och att artikel 23.2–23.4 i denna lag innehåller en tvingande precisering av vilken information och vilka uppgifter som dessa handlingar ska styrka. Registermyndigheten agerar enbart med stöd av de befogenheter som den har enligt lag, enligt vilken den inte har rätt att själv fastställa omfattningen av äganderätten eller att samla in uppgifter och bevis som styrker förekomsten av vissa omständigheter.
- 29 Den hänskjutande domstolen har angett att de uppgifter som är nödvändiga för inskrivning i fastighetsregistret, med tillämpning av de bestämmelser i nationell rätt som är relevanta i förevarande fall, följaktligen endast kan lämnas i de handlingar som räknas upp i artikel 22 i fastighetsregisterlagen och att registermyndigheten inte har befogenhet att beakta andra uppgifter än dem som återfinns i dessa handlingar.
- 30 Den hänskjutande domstolen har tillagt att för att ett europeiskt arvsintyg ska kunna få verkan måste det upprättas med användning av formulär V i bilaga 5 till genomförandeförordning nr 1329/2014. Om de uppgifter som avses i de tillämpliga bestämmelserna i förordning nr 650/2012 och i genomförandeförordning nr 1329/2014 lämnas i det europeiska arvsintyget, ska det europeiska arvsintyget följaktligen betraktas som en giltig handling på grundval av vilken överlåtelsen av egendomen ska föras in i fastighetsregistret, såsom föreskrivs i artikel 69.5 i förordning nr 650/2012.
- 31 Den hänskjutande domstolen har konstaterat att det europeiska arvsintyg som är aktuellt i det nationella målet har upprättats med användning av formulär V och att det innehåller bilaga IV till det formuläret, i vilken arvtagarens ställning och rättigheter intygas. Samma domstol har emellertid tillagt att det i punkt 9 i bilaga IV inte har lämnats några uppgifter för att identifiera den eller de tillgångar som tilldelats arvtagaren och som skulle styrkas.
- 32 Den hänskjutande domstolen har påpekat att de argument som anförts av klaganden i det nationella målet och den tyska rättspraxis som klaganden har hänvisat till innebär att den myndighet som utfärdade det europeiska arvsintyget inte oavsiktligen underlät att lämna denna information. Klaganden i det nationella målet har bland annat gjort gällande att tysk arvsrätt följer principen om universalsuccession och att, när det bara finns en förmånstagare, denne följaktligen förvärvar hela den avlidnes kvarlåtenskap och att det enligt tysk rätt inte är möjligt att på något sätt ange eller identifiera de tillgångar som ingår i kvarlåtenskapen. Enligt klaganden i det nationella målet underlåter de tyska domstolarna enligt fast rättspraxis att tillämpa artikel 68 led 1 i förordning nr 650/2012, i vilken det föreskrivs att det europeiska arvsintyget ska innehålla uppgift om varje arvinges arvslott och i förekommande fall en förteckning över rättigheterna och/eller tillgångarna för varje arvinge.
- 33 Med hänsyn till de mål som eftersträvats genom upprättandet av det europeiska arvsintyget, särskilt syftet att snabbt, smidigt och effektivt avgöra ett arvsärende med gränsöverskridande verkan inom unionen, anser den hänskjutande domstolen att det är oklart hur artikel 1.2 led 1 och artikel 69.5 i förordning nr 650/2012 ska tolkas, bland annat vad gäller samspelet mellan dessa bestämmelser och den nationella rätten i den medlemsstat där arvsegendomen är belägen som reglerar villkoren för inskrivning av äganderätten i fastighetsregistret.

- 34 Mot denna bakgrund beslutade Lietuvos vyriausiosios administracinės teismas (Högsta förvaltningsdomstolen i Litauen) att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till EU-domstolen:

”Ska artikel 1.2 led l och artikel 69.5 i [förordning nr 650/2012] tolkas så, att de inte utgör hinder för att en lagstiftning i den medlemsstat där fastigheten är belägen, enligt vilken äganderätter kan skrivas in i fastighetsregistret på grundval av ett europeiskt arvsintyg endast om alla uppgifter som krävs för inskrivningen finns i detta intyg?”

Prövning av tolkningsfrågan

- 35 Såsom framgår av beslutet om hänskjutande avslogs i förevarande fall klagandens ansökan om att dennes äganderätt till fast egendom belägen i Litauen skulle skrivas in i det litauiska fastighetsregistret med motiveringen att det europeiska arvsintyg som ingetts till stöd för ansökan inte innehöll några uppgifter om denna egendom. För att ge den hänskjutande domstolen ett användbart svar är det under dessa omständigheter nödvändigt att omformulera den ställda frågan så att den även avser artikel 68 i förordning nr 650/2012, eftersom denna artikel, såsom framgår av själva rubriken till artikeln, just avser innehållet i ett sådant intyg. Enligt fast rättspraxis ankommer det nämligen på EU-domstolen att utifrån samtliga uppgifter som den nationella domstolen har lämnat, och i synnerhet utifrån skälen i beslutet om hänskjutande, avgöra vilka delar av unionsrätten som behöver tolkas med hänsyn till saken i målet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 november 2021, Governor of Cloverhill Prison m.fl., C-479/21 PPU, EU:C:2021:929, punkt 39 och där angiven rättspraxis).
- 36 Den hänskjutande domstolen har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida artikel 1.2 led l, artikel 68 led l och artikel 69.5 i förordning nr 650/2012 ska tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken en ansökan om inskrivning av fast egendom i den medlemsstatens fastighetsregister får avslås när den enda handling som ingetts till stöd för ansökan är ett europeiskt arvsintyg vari nämnda fasta egendom inte anges.
- 37 Det ska inledningsvis beträffande artikel 1 i förordning nr 650/2012 erinras om att efter att förordningens tillämpningsområde definierats i punkt 1, så innehåller punkt 2 en uttömmande uppräkningslista av de områden som är undantagna från detta tillämpningsområde. I artikel 1.2 led l anges bland annat ”registrering i ett register av rättigheter i fast eller lös egendom, inbegripet de rättsliga krav som ställs vid en sådan registrering, och verkningarna av en registrering eller utebliven registrering av sådana rättigheter i ett register”.
- 38 Enligt artikel 69.5 i förordning nr 650/2012 ska ett europeiskt arvsintyg utgöra en giltig handling för registrering av arvsegendomen, i det relevanta registret i en medlemsstat utan att det påverkar tillämpningen av artikel 1.2 leden k och l. I artikel 68 i nämnda förordning föreskrivs att arvsintyget ska innehålla viss information i den utsträckning som behövs för det ändamål som arvsintyget utfärdas för och, i enlighet med artikel 68 led l, bland annat uppgifter om varje arvinges arvslott och i förekommande fall en förteckning över rättigheterna och/eller tillgångarna för varje arvinge.
- 39 Vid bedömningen av huruvida skyldigheten att i ett europeiskt arvsintyg föra in en förteckning över de tillgångar som tillfaller den berörda arvingen, såsom föreskrivs i artikel 68 led l i förordning nr 650/2012, åligger den myndighet som utfärdar ett sådant arvsintyg inte bara vid ett arv med flera arvingar, utan även när det är fråga om ett arv som rör en enda arvinge, såsom det

arv som är aktuellt i det nationella målet, ska artikel 68 led l i förordning nr 650/2012 tolkas mot bakgrund av sambandet mellan artikel 1.2 led l och artikel 69.5 i den förordningen och med beaktande av det sammanhang som de bestämmelserna ingår i.

- 40 Domstolen erinrar om att det europeiska arvsintyget är ett självständigt unionsrättsligt instrument vars användning och verkningar regleras i detalj i bestämmelserna i förordning nr 650/2012. Domstolen har närmare bestämt redan slagit fast att intyget, som har inrättats genom den förordningen, omfattas av ett självständigt regelverk som fastställts genom bestämmelserna i kapitel VI i nämnda förordning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 juni 2018, Oberle, C-20/17, EU:C:2018:485, punkt 46).
- 41 Bestämmelserna i förordning nr 650/2012, som har nämnts i punkt 39 i förevarande dom, ska tolkas mot bakgrund av de mål som eftersträvas med den förordningen, vilka framgår av skälen 7 och 8 i densamma och syftar till att underlätta för arvingar, testamentstagare, övriga närstående personer till den avlidne och fordringsägare i dödsboet att utöva sina rättigheter vid arv med gränsöverskridande verkan och för att EU-medborgarna ska kunna utforma sina arvsrättsliga förhållanden (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 juni 2018, Oberle, C-20/17, EU:C:2018:485, punkt 49).
- 42 Det är mot denna bakgrund som unionslagstiftaren genom förordning nr 650/2012 inrättade det europeiska arvsintyget, som enligt skäl 67 i förordningen bland annat har till syfte att göra det möjligt för arvingarna att lätt bevisa sin ställning och/eller sina rättigheter och befogenheter i en annan medlemsstat för att ett arvsärende med gränsöverskridande verkan inom unionen ska avgöras snabbt, smidigt och effektivt.
- 43 Härvidlag preciseras i artikel 63.1 i förordning nr 650/2012 att det europeiska arvsintyget är avsett att användas bland annat av arvingar som i en annan medlemsstat behöver åberopa sin ställning eller utöva sina rättigheter som arvingar. Enligt artikel 63.2 a och b i samma förordning får arvsintyget i synnerhet användas för att visa ställningen och/eller rättigheterna för varje arvinge som anges i arvsintyget liksom tilldelning av en specifik tillgång eller specifika tillgångar som ingår i kvarlåtenskapen till arvingen eller arvingarna.
- 44 När det gäller verkningarna av det europeiska arvsintyget bör intyget, såsom framgår av artikel 69.1 och skäl 71 i förordning nr 650/2012, ha samma rättsverkan i alla medlemsstater utan att det krävs något särskilt förfarande. Enligt artikel 69.2 i samma förordning ska det antas att arvsintyget på ett korrekt sätt visar omständigheter som har fastställts enligt den lag som är tillämplig på arvet eller enligt annan lag som är tillämplig på vissa delar av det. Den person som i arvsintyget anges som arvinge ska antas ha den ställning som anges i arvsintyget och/eller vara innehavare av de rättigheter eller befogenheter som anges i arvsintyget utan några andra villkor för och/eller inskränkningar i dessa rättigheter eller befogenheter än de som anges i arvsintyget. När ett europeiskt arvsintyg utfärdas till en arvinge i den medlemsstat där den avlidne hade hemvist, kan denna arvinge använda det i andra medlemsstater där den avlidne hade tillgångar.
- 45 Särskilt, vad gäller ett fall där det europeiska arvsintyget är den handling som ligger till grund för ansökan om inskrivning i fastighetsregistret av en fastighet som ärvt, ska det understrykas att det i artikel 68 i förordning nr 650/2012 föreskrivs vilka uppgifter som arvsintyget minst ska innehålla. Arvsintygets innehåll kan emellertid variera från ett fall till ett annat beroende på för vilka ändamål det har utfärdats.

- 46 Domstolen preciserar härvidlag att enligt artikel 67.1 i förordning nr 650/2012 och såsom domstolen redan har slagit fast ska den utfärdande myndigheten med nödvändighet använda formulär V, som återfinns i bilaga 5 till genomförandeförordning nr 1329/2014, när den utfärdar intyget (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 januari 2019, Brisch, C-102/18, EU:C:2019:34, punkt 30).
- 47 Domstolen erinrar vidare även om att det, såsom framgår av punkt 38 i förevarande dom, föreskrivs i artikel 69.5 i förordning nr 650/2012 att ett europeiskt arvsintyg utgör en giltig handling för registrering av arvsegendomen i det relevanta registret i en medlemsstat, utan att det påverkar tillämpningen av bland annat artikel 1.2 led 1 i förordningen. Av sistnämnda bestämmelse följer, såsom domstolen redan har slagit fast, att registrering i ett register av rättigheter i fast eller lös egendom, inbegripet de rättsliga krav som ställs vid en sådan registrering, och verkningarna av en registrering eller utebliven registrering av sådana rättigheter i ett register, inte omfattas av nämnda förordnings tillämpningsområde (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 oktober 2017, Kubicka, C-218/16, EU:C:2017:755, punkt 54).
- 48 Den omständigheten att sådana rättsliga krav således regleras i nationell rätt framgår även av skäl 18 i förordning nr 650/2012, där det anges att de krav som ställs vid registrering i ett register av en rättighet i fast eller lös egendom bör undantas från denna förordnings tillämpningsområde. Däri anges vidare att det därför bör vara lagen i den medlemsstat där registret förs som avgör de rättsliga villkoren och förfarandet för registreringen och vilka myndigheter, såsom myndigheter med ansvar för fastighetsregister eller notaries, som ansvarar för att kontrollera att alla krav har uppfyllts och att de handlingar som uppvisats är tillräckliga eller innehåller de uppgifter som krävs.
- 49 Bestämmelserna i förordning nr 650/2012 om inrättande av det europeiska arvsintyget, närmare bestämt artikel 69.5 jämförd med artikel 1.2 led 1 i den förordningen, till vilken förstnämnda bestämmelse hänvisar, hindrar följaktligen inte en medlemsstat från att fastställa eller tillämpa de krav som ska uppfyllas vid inskrivning i fastighetsregistret av äganderätt till fast egendom.
- 50 I detta avseende står det varje medlemsstat där en sådan inskrivning av äganderätt till fast egendom föreskrivs fritt att bestämma villkoren och formerna för registreringen, inbegripet att föreskriva ett krav på att alla uppgifter om identifiering av den fasta egendom för vilken en ansökan om inskrivning i fastighetsregistret inges ska anges i ansökan eller i åtföljande handlingar.
- 51 I en situation där en myndighet som ansvarar för inskrivning av äganderätt till fast egendom i fastighetsregistret har mottagit en ansökan om inskrivning av fast egendom som ärvt, utan att denna egendom identifieras i en handling som ligger till grund för ansökan om inskrivning, inbegripet i det europeiska arvsintyg som ingetts, följer det av det ovan anförda att myndigheten får avslå en sådan ansökan.
- 52 Det ska i detta hänseende påpekas att ett beslut om avslag på en ansökan om inskrivning av äganderätt till fast egendom i en medlemsstats fastighetsregister på grundval av ett europeiskt arvsintyg av det skälet att det intyget inte innehåller några uppgifter som innebär att egendomen kan identifieras, inte påverkar intygets giltighet, som sådant, vad gäller de övriga uppgifter som intyget styrker, såsom arvingars ställning.

- 53 Av det anförda följer att tolkningsfrågan ska besvaras enligt följande. Artikel 1.2 led l, artikel 68 led l och artikel 69.5 i förordning nr 650/2012 ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken en ansökan om inskrivning av fast egendom i den medlemsstatens fastighetsregister får avslås när den enda handling som ingetts till stöd för ansökan är ett europeiskt arvsintyg vari nämnda fasta egendom inte anges.

Rättegångskostnader

- 54 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (femte avdelningen) följande:

Artikel 1.2 led l, artikel 68 led l och artikel 69.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg

ska tolkas så,

att de inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken en ansökan om inskrivning av fast egendom i den medlemsstatens fastighetsregister får avslås när den enda handling som ingetts till stöd för ansökan är ett europeiskt arvsintyg vari nämnda fasta egendom inte anges.

Underskrifter